

NUMERUL 15 BANI NUMERUL

ABONAMENTELE

NOEP LA I SI SA FIE CAREI LUNI SI SE PLATESC
TOT-D'A-UNA INAINTE

In Bucuresti: La casa Administratiunii.
In Tara: Prin mandatu postal.
Pentru 1 an 40 lei, 6 luni 20 lei, 3 luni 10 lei.
In Străinătate: La toate oficiile postale din
Uniune, prin mandate postale.
Pentru 1 an 50 lei, 6 luni 25 lei.

MANUSCRIPTELE NU SE INAPOIAZA

REDACTIUNEA

No. 3.—Piața Episcopiei.—No. 3

EPOCA

APARE IN TOATE ZILELE DE LUCRU

NUMERUL 15 BANI NUMERUL

ANUNCIURILE

DIN ROMANIA SE PRIMESC DIRECT LA ADMINIS-
TRATIA ZIARULUI

La Paris: Agence Havas, Place de la Bourse, 8
Anunțuri pe pag. IV, în 30 bani; anunțuri
și reclame pe pag. III, 2 lei linia.
LA PARIS: se găsește jurnalul cu 15 cent.
numarul, la Kioscul din Bulevardul St. Ger-
main, No. 84.

50 BANI UN NUMER VECHI, 50 BANI

ADMINISTRAȚIUNEA

No. 3.—Piața Episcopiei.—No. 3.

CONSERVATORI
ȘI
LIBERTĂȚILE PUBLICE

CEȘTIUNEA FORTIFICATILOR

ANCHETA DELA BANCA NAȚIONALĂ

O AFACERE STRALUCITA

RECRUTAREA MAGISTRATUREI I

CASTELUL TRAGIC

CONSERVATORI
ȘI
LIBERTĂȚILE PUBLICE

Eri încheiam articolul nostru cu
aceste cuvinte:

«A spune că cuvintele «țara e liberală» înseamnă că țara perge
cu cutare partid și numai cu utare
partid este o prostie.»

«A spune însă că cuvintele «țara
e liberală» înseamnă că ara e
pentru libertățile constituționale și
pentru regimul parlamentar este
un adevăr.»

Este dar un număr oare-care d liber-
tăți primordiale, de principii fun-
damentale, cum sunt toate liber-
tățile publice înscrise în Constituție,
principiul regimului parlamentar
etc. care întocmesc patrimoniul com-
mun al tuturor, pe care țara în-
treagă, toate partidele de o otrivă,
le prinde, și de aceea auzi repe-
tându-se această formulă «țara e li-
berală.»

Dar nu numai toate partidele, atât
partidul conservator cât și partidul
liberal, primesc aceste libertăți; ele
toate au lucrat ca să le doândim.

Partidul conservator nu a primit
ca un fapt îndeplinit libertățile cu-
cerite de partidul liberal, ea ce ar
presupune că au fost învigați și
învinși și ar însemna că vând, ne-
vrând, partidul conservator primește
astă-zî aceste libertăți.

Nu, partidul conservator vândi că
pentru el onoarea d'a fi lptat de o
potrivă cu partidul liber, pentru
înscrisura în lege a libertăților pu-
bliche.

Dovadă despre aceasta este în-
treaga noastră istorie ontimpor-
nană.

La 1848 partidele unite atât liber-
ralii cât și conservatorii, întocmesc
așa zisele «dorințe ale țării nă-
ționale din Moldova» care cuprind
între alte desiderate: Libertatea ti-
parului; închizișliuirea libertății in-
dividuale și a domiciliului; liberta-
tea culturilor etc.

Printre autorii acest, opere gă-
sim pe Manolache Costache, Vasile
Alexandri, Iorgu Radu, Iorgu Can-
tăuzin etc.

Aceasta face pe d. Mezesou, dis-
tinsul profesor al facultății de la
Iași și un liberal convins să zică, în-
tr'o prefață la *Dorințele țării nă-
ționale din Moldova* redactate de d.-sa
la 1883 după îndemnul Opșianii-
Uniti din Iași:

«Ar face bine, atât d. Constantin Ro-
setti cât și d. Ioan Brătianu, să le pe viitor
mai modest, a nu țâguri mare și
a se tot mândri că deși sunt oia care
au știut să pue în aplicare reforme
naționale și sociale» etc.).

Și ceva mai departe:
«Nu numai juna generație, de și tineri-
mea de prin școlile naționale de a
părăsi băncile se deștează acum și vede
că țara este amenințată a pia sub un
regim (regimul Brătianu-Rosetti) pe care

în 1848, Moldova cugetătoare, conservatorii
și liberalii, au știut să l' rēstoarne...

La 1857 se votează de adunările
atât din Iași cât și din București,
în unanimitate, acele faimoase cinci
puncte dintre care cel d'al cincelea
coperinde înființarea regimului par-
lamentar.

În anul 1859, Barbu Catargiu, șe-
ful incontestat al partidului conser-
vator, revoacă la 4 Octombrie, o or-
donanță în contra presei. Aceasta
l' face pe d. Anghel Dumitrescu să
zică în prefața sa la discursurile lui
Barbu Catargiu: «Libertatea presei,
chiar într'un timp când guvernul
representativ era la noi încă în fașe,
fusese sub ministerul său cu mult
mai reală de cât sub alte ministere
pretinse liberale.»

În fine la 1866, d. Lascar Catargiu
fiind unul din Locotenenți Dom-
nești, iar Manolache Costache Epu-
reanu fiind președinte al Constitu-
antei, conservatorii (ce erau în ma-
joritate în Constituanta) introduc în
Constituție împreună cu liberalii
toate libertățile publice de care ne
bucurăm azi.

În cursul chiar al desbaterilor, u-
n din leaderii partidului conser-
vator, Prințul George Stirbey, făcu
următoarea declarațiune, când fu
vorba a se înscri într'un articol că
toate libertățile sunt garantate po-
porului român:

«Noi toți, domnilor, și aci nu fac de-
osebire de nici o parte din această adu-
nare, fiindcă sunt convins că toți suntem
de aceeași idee, noi toți nu dorim de cât
aceiași lucru, toți voim ca să stabilim a-
devărata libertate în țara noastră.»

A doua zi apărând în *Românul* un
articol în care se puneau la îndoială
sentimentele liberale ale unor de-
putați, d. C. Boerescu interpelă pe mi-
nistrul cultelor (care dăca nu ne în-
șelăm era C. A. Rosetti) împutându-i
că ar fi inspirat acel articol.

Ministrul, după ce mai întâi în-
cercă să nu răspundă, fu silit să de-
cline or-ce solidaritate cu cele scrise
în *Românul*.

La 26 Noembrie 1885 partidul con-
servator și liberalii care combăteau
pe d. Ion Brătianu se unesc iscăind
Manifestul coalițiunii, pentru apē-
rarea libertăților publice călceate în
picioare de regimul colectivist.

Cu doi ani înainte, partidul con-
servator unit cu partidul sincer-li-
beral având de șef pe d. Vernescu,
convingându-se că nici o deosebire
reală nu-i despărțea, transformă a-
lianța lor într'o contopire a ambelor
partide.

Am dovedit eri că deosebirile de
program între partide nu se ivesc,
la noi în țară, asupra cestiunii liber-
tăților publice, pe care nimeni nu le
discută, și care prin urmare nu
sunt apanagiul exclusiv a vre-unui
partid.

Azi am vrut să dovedim ceva mai
mult: că nu numai toate partidele
primesc libertățile constituționale,
dar încă că ele au luptat toate de-o
potrivă pentru dobândirea lor și în-
scrierea lor în pactul nostru funda-
mental.

Este dar a da dovadă de ignoranță
și de rea credință d'a se susține astă-
zî că partidul conservator, prin
faptul că e antagonistul firesc al
partidului liberal, este adversar al
libertăților publice, și că aceste li-
bertăți sunt apanagiul exclusiv al
firmei liberale.

TELEGRAMME

AGENCIA HAVAS

St. Petersburg, 14 Mai.

Țarul va merge în curând în Crimea,
pentru a presida ceremonia inaugurării
drumului de fier din Samarcanda.

Viena, 14 Mai.

Camera deputaților.—Discuțiunea bu-
getului.—Ministrul de comerț constată că
încheierea unui tratat de comerț cu Ro-
mânia n'a înaintat; dar se poate spera a
face mai ușor terenul negocierilor și a
găsi cheia unui modus vivendi, în urma
schimbării de cabinet ce s'a operat în Bu-
curești. Această schimbare din urmă per-
mite a se aștepta la aceea ca continuita-
tea de vederi economice între cele două
guverne să se restabilească.

Cât pentru noi, adăugă ministrul, men-
ținem această continuitate, căci nu putem
dori a merge în potriva comerțului nos-
tru. Cu toate astea, sunt voci care spun
că interesul nostru de a încheia un tratat
descrește, cu cât starea actuală de lucruri
se prelungește.

Viena, 14 Mai.

Imperatul a deschis expoziția indu-
strială, care are loc în onoarea a 40 aniver-
sare a urcării sale pe tron.

Printre persoanele de față se observa
archiducii, ministrul Austriei și Ungariei,
ambasadorii Franței și Italiei, și mulți
membri din Parlament.

Imperatul, respunzând unui discurs al
președintelui comisiei, a exprimat adevē-
răta sa satisfacție de a vedea această
desvoltare a industriei, care se datorește
nu numai școlilor ci și expozițiilor,
când, cum e aci, profesiunile care cer cu-
noștințe artistice, marea industrie și mi-
cile meserii cooperează într'un acord
comun.

Strigăte entusiaste de: «Trăiască Im-
peratul!»

Împăratul urmat de toți oaspeții săi, a
inspectat în urmă expoziție în timp de
două ceasuri.

Varna, 14 Mai.

Vaporul «Ehropton» asosit aducând 1000
de lăzi cu cartușe comandate de guvern.

Varna, 14 Mai.

Prințul a plecat azi dimineață la 8 ore,
foarte mulțumit de primirea ce i s'a făcut.
El a asistat la cele două banchete date, u-
nul la vama, de către oraș și cel alt la ca-
sarmă, de către ofițerii.

Prințul a decorat pe primarul orașului,
pe mai mulți ofițeri și pe d. Elefteroff la
care el a stat.

Sibiu, 14 Mai.

Orașul Ferdinand a sosit aci la șase
ore seara, și a fost primit de populațiu-
ne cu un entuziasm extraordinar.

Orașul era pavoasat, împodobit cu ver-
deață, flori și covoare; străzile erau pline
de lume, iar mulțimea aclama căldu-
ros pe suveran.

Un banchet a fost oferit de municipa-
litate.

Prințul e foarte mulțumit de inspecțiu-
nea garnisonului.

CEȘTIUNEA FORTIFICATIUNILOR

Acum câte-va zile s'au făcut la Châlons în
Franța, în prezența d.-lui de Freycinet, mi-
nistrul de resbel, niște experiențe cu cupole
cuiasate, întocmai ca acelea ce s'au hotărât
a se adopta la noi.

Reproducem după ziarul *le Temps* o dare
de seamă despre rezultatul acestor exper-
riențe.

De și ne este peste puțină să dăm
informațiuni precise asupra trage-
rilor care au avut loc la poligonul
de la Châlons în prezența ministru-
lui de resbel, putem însă spune că
rezultatele lor au interesat în cel mai
mare grad pe ofițerii generali cari
însoțeau pe d. de Freycinet. În a-
ceastă nouă fasă a luptei între atac
și apărare — atacul reprezentat aci
de tun, apărarea de cupole cuiasate
și de lucrări captușite cu beton —
tunul a arătat o așă de mare putere
de destrucțiune, în cât nouile proce-
deuri de apărare nu sunt tocmai în-
destulătoare pentru a reda fortifica-
țiunilor noastre vechia lor eficacitate.
Trebuie dar ca arta inginerului
militar să se modifice adinc, pentru
ca întărirea ce ridică să fie puse la

adăpost de o ruină repede și sigură
sub loviturile proiectilelor de oțel
încărcate cu melinită. S'au tras la
Châlons proiectile de calibruri di-
ferite și toate au pricinuit mari des-
trucțiuni.

Aceasta este un fapt asupra căruia
puterile militare nu pot medita în-
destul. Astă-zî, Europa poate mobi-
liza milioane de oameni, dar fie-care
Stat a ridicat, cu mari cheltueli,
imense forterețe pentru a opri mer-
sul oștirilor vrăjmașe. Însă, dacă
ast-fel cum sunt, aceste forterețe nu
pot rezista nouilor proiectile, la ce
stujesc ele? Aceasta este cestiunea
pe care ori cine trebuie să și o pună,
și de aceea sunt de regretat sumele
enorme cheltuite pentru creațiunea
unui sistem defensiv poate prea în-
tins; dar cine putea să prevadă că
puțina lui eficacitate va fi așa de
curând pusă în relief?

ANCHETA DE LA BANCA NAȚIONALĂ

Constatarile comisiei de anchetă
de la Banca Națională, sunt interesante
din mai multe puncte de vedere.

Mai întâi se adeverește că o confu-
siune de atribuțiuni regretabilă, și prin
urmare o mare desordine, a domnit și
la Banca Națională și la Ministerul de
finance. Așa, în cestiunea tipării ti-
tlurilor de rentă, atribuțiunile Bancii
Naționale, care are pe lângă biourile
sale și un atelier special de imprimē-
rie, trebuiau să fie cu totul limitate, nu-
mai la tipărirea titlurilor, pe când din
contra se constată că Banca Națională
în-preunase în mâinile sale drepturile
și de tipograf și de depositar, fără con-
trol al titlurilor de rentă. Mai mult
încă: în unele casuri, administrația
Bancii a făcut oare care acte de dispo-
zițiune, pe care nu era de loc în drept
să le practice.

Să examinăm fie-care din aceste im-
prejurări, punct cu punct.

O primă confuzie semnalată este a-
ceasta:

În loc ca Banca Națională să primiască
numai prin Ministerul finanelor
hârția care se fabrica la Paris pentru
fabricarea rentei, comisuniunea de an-
chetă a avut ocaziunea să constate că
de aproape 4 ani Ministerul finanelor
n'avea aproape nici o cunoștință de
transporturile de hârție sosite de la fa-
brica de la *Marais*; și când zicem că nu
avea cunoștință, înțelegem că în scrip-
tele comptabilității generale a Statului
nu se întâlnește nici un condei despre
aceasta. N'avem de cât să resfoim toate
situațiile financiare de la 1881 până astă-
zî și vom vedea că ce afirmăm e foarte
exact. Se pare că operația delicată a ti-
pării rentei se proiecta și se făcea în-
tr'un mic cerc de intimi, care n'aveau
nici o grijă să ție administrația finan-
celor în curentul celor săvârșite. Aceas-
ta lipsa de control, constituie o gravă
neregulă.

Estragem, în această privință, chiar
din procesele-verbale ale comisiei,
câte-va exemple:

Un nou transport de 20.000 coale, fabri-
cate în anul 1884 s'a primit direct de către
Banca Națională. Pentru această pre-
dare nu există proces-verbal la minister,
dar se află la dosar o scrisoare a Bancii
Franței (regist. la No. 551 din 27 Februarie
1885) prin care se cere a se plăti suma cu-
venită pentru controlul făcut de Banca
Franței la fabricarea acestor 20.000 coale.

Precum vedem, o expediție impor-
tantă de hârție filigranată a fost pri-
mită direct de Banca Națională în 1884
și ministerul finanelor n'a avut cunoș-
tință de dinsa de cât un an mai târziu.

Alte două expedițiuni în sumă de
60.000 coale se găsec în aceleași con-
dițiuni. Banca Națională le a primit în
1886, și ministerul finanelor n'a luat
cunoștință de dinsel de cât la 15 Aprilie
1888, adică cu cinci zile înainte ale-
gerii.

Această situațiune care rezultă, pre-

cum am zis chiar din procesele-verbale
ale comisiei de anchetă, dă pe față
în mod ne-ndoios, că de la 1884, mini-
sterul finanelor, adică Statul, *stăpînul
hârții și al titlurilor de rentă* renunțase
cu totul la or-ce control și se mărgi-
nise la simplul rol de figurant în tot ce
privea emisiunile de rentă. Dacă numai
acest singur fapt ar rezulta din con-
statarile anchetei și încă ar fi de ajuns.

Când considerăm cum se urmează a-
iurea cu tipărirea rentei; ce înscrieri
regulate se fac acolo prin scriptele Sta-
tului, și cum s'a procedat la noi, nu mai
avem nici un drept să ne mirăm de
sgomotele ce au circulat asupra desor-
dinilor de la Banca și de la ministerul
finanelor.

Lipsa de control semnalată la espe-
duirea și depositarea hârții în mâinile
Bancii o vedem și la imprimarea titlu-
rilor de rentă.

Din procesele-verbale apărute în «Mo-
nitorul» din 30 Aprilie 1888 rezultă că:
în scriptele ministerului nu se trecea
câtă rentă se imprima de Bancă într'un
timp dat:

câte foi bune și câtă maculatură eșia
de la fie care comandă de imprimare;

În fine, nu se știa de minister—și
prin aceasta înțelegem că nu se înre-
gistra de contabilitatea Visteriei—titlu-
rile de rentă disponibile, care printr'o
sistemă cât se poate de blamabilă, în
loc de a fi remise ministerului îndată
ce erau tipărite, rămăneau depositate la
Banca Națională.

Procesele verbale ale comisiei de
anchetă ne fac asupra acestui punct, cu-
rioase revelațiuni.

Așa, inspectând maculatura, Comi-
siunea de anchetă constată că de la Au-
gust 1882 până la 21 Aprilie 1888, Banca
Națională a primit titluri de rentă în va-
loare nominală de lei 188.525.000 și cu
toate acestea Ministerul Finanelor, în
curs de șase ani de zile, n'a cerut și n'a
primit nici o socoteală de la Bancă despre
maculatura sau foile de hârție fili-
granată utilizate. Tocmai la 21 Aprilie
1888 comisia de anchetă a ridicat de la
Bancă 10.926 coale de maculatură, cu
care ocaziune a constatat și lipsa a 3
coale.

Cine știe ce control serios se cere fie
din partea atelierelor de imprimerie,
fie din partea Statului în asemenea o-
perațiuni foarte delicate, nu poate găsi
destule cuvinte spre a blama purtarea
fie a Statului, fie a administrației Bancii
pentru neglijența de care au dat at-
âtea dovezi.

Și nu numai hârția filigranată a avut
astă soartă, dar și titlurile imprimare
și bune spre a fi puse în circulațiune.

Când comisia de anchetă s'a presin-
tat la Bancă dinsa a dat acolo peste
824 bucăți, titluri bune și înregistrate,
reprezentând o valoare nominală de
lei 4.097.500

2500 bucăți, iarăși	
titluri gata în valoare	
nominală de	lei 12.500.000
	16.597.500

Aceste titluri se dețineau de Bancă
fără nici o regulă. Comisiunea i le a
luat din mână și le a depus la Visterie,
și bine a făcut.

Comisiunea a desvâluit și alte lucruri
totată de importante, asupra cărora
vom avea ocaziunea să revenim.

Până atunci nu putem de cât mul-
țami membrilor acestei comisii care
de și au avut — precum se vede — un
rol foarte mărginit, au știut să conducă
investigările așa că au pus la dispoziția
celor cunosători, toate mijloacele spre
a limpezi multe socoteți, până acum lă-
sate în întuneric.

Cayrol.

O AFACERE STRALUCITA

«Voința Națională» într'un articol
de o coloană și jumătate sub titlul:
Cine e d. Filipescu, se ocupa de învoe-
lile d.-lui N. Filipescu cu țeranii de pe
moșia sa din Brăila.

«Voința» zice, între altele, că d. Fili-
pescu a dat țeranilor moșia sa în aren-

dă pe prețul cel mai urcat pe care i l-au dat niște arendași puși pentru a urma prețul moșiei.

Noi facem, pentru a elucida chestiunea, următoarea propunere care poate să fie și o afacere strălucită pentru redactorii azi cam strămtorași ai «Voinței».

D. Filipescu va pune arendarea moșiei sale la licitație, și tot ce vor oferi arendașii peste ce plătesc actualmente țărani, îl vor plăti redactorii «Voinței» pentru a forma un capital la școala de băieți și de fete ce cu ajutorul d-lui Filipescu s'a clădit la moșia sa. Iar diferența în minus între ce vor oferi arendașii și ce plătesc țărani, o va plăti d. Filipescu redactorilor «Voinței Naționale».

Dacă redactorii «Voinței» nu au mijloacele să fie un asemenea rămașag, d. Filipescu le mai oferă ca să desemneze ei trei persoane care să constate ce preferă țărani, regimul pe care îl laudă gazeta național-liberală ori acela care este în ființă la moșia d-lui Filipescu, cu pagube însemnate din partea d-lui.

Voința în același număr spune că s'a pus redactorii d-ai *Epocei* în funcție, și că aceștia colaborează acum la gazeta noastră grăbită.

Noi oferim redactorilor «Voinței» să le arătăm manuscrisele articolelor noastre, iar dăna să ne arate manuscrisele articolelor din *Voința*, pe un timp oarecare, pe când d. Brătianu era la putere.

Dacă se va găsi la noi un singur rând scris de un funcționar, vom permite scribitorilor Colectiviști să ne trateze ca pe niște redactori ai «Voinței Naționale».

CRONICA

RECRUTAREA MAGISTRATURII

Cunoștințele juridice și examenele necesare spre a fi admis în magistratură, pare că nu se potrivește astăzi cu cele din veacurile trecute.

Spre exemplu, răposatul Solomon, având a trata o chestiune de «paternitate», în loc să se țină de dispozițiile art. 286 și următoarele din codul civil, propuse pur și simplu împărțirea unui copil în două părți egale, parca ar fi fost vorba despre împărțirea unei moșii.

Tăcerea copiilor era admisă de strămoșii lui Nichi în alt-fel de sens, și negreșit pentru aceste motive, înțeleptul Solomon nu isbuti să ocupe nici măcar un loc de supleant pe lângă tribunalul din Palestina.

Ca urmare la acest mod de examinare pentru recrutarea magistraturii, *l'Indépendance Roumaine* de Sâmbătă seara ne dă o anecdotă, pe care mă grăbesc să o traduc.

Iată-o :
«Petre cel Crunt, regele Castiliei, care trăia în veacul al patruzeci și zecelea, era un Domn înțelept și destoinic.

Numea el singur pe judecătorii regalului, și nu făcea aceste numiri cu ușurință.

Intr-o zi, fiind vacant un post de ju-

decător pe lângă tribunalul din Sevilla și trei concurenți dorind să ocupe această funcțiune, Petre cel Crunt îi chemă pe câte trei în palatul său și le arătă cu degetul o jumătate de portocală, ce plutea pe apa unui lac.

— Ce plutește acolo ? întrebă Petre.

— E o portocală, răspuse întâiul postulant, fără să mai stea pe gânduri.

— E o jumătate de portocală, răspuse al doilea postulant.

Al treilea nu zicea nimic. Atunci regele îl întrebă din nou.

— Ce plutește acolo ?

Al treilea postulant, luă un baston din mâinile Regelui, trase până la mal portocala ce plutea, o totose în toate felurile, se gândi cât-va timp și apoi zise :

— Îmi pare că trebuie să fie o jumătate de portocală.

Regele îl luă în brațe și îi spuse : «Ești un țatelește, și tu vei ocupa funcțiunea care este vacantă.»

Inregistrând această anecdotă, *l'Indépendance Roumaine* o recomandă cu tot dinadinsul ministrului justiției, spre a-i servi de călăuză la recrutarea magistraturii.

Cu toată recomandăția ziarului francez, eu unul, mărturisesc cu umilință că sistemul portocalelor, înlocuind pe acel al diplomelor de licențiat, mi se pare foarte anevoae de pus în practică pentru compunerea personalului judiciar.

Mal întâiu, îndată ce se va afla că este de ajuns să te prefaci că nu știi să deosebești o portocală de o broască, spre a fi numit prim-presedinte la Casație, toți postulanții vor simula gugu-mănia în scop de a trece drept bărbați cu multă cugetare.

Afară de aceasta, numiri în magistratură făcându-se mai în toate zilele, nenorocitul Ministru care ar fi nevoit să ecamineze pe toți candidații, pe malul unui lac, ar dobândi foarte repede niște friguri palustre, de care nu s'ar mai scăpa nici o dată, și ar prinde ast-fel o ură nespusa pe magistrați și pe portocale.

Apoi nu trebuie să perdem din vedere că lacurile au contractat de mult timp obiceiul să înghețe earna, și că în acest interval experiența cu portocalele este imposibilă ; asemenea și portocalele au contractat obiceiul să nu apară pe piețele noastre în lunele de vară și toamnă.

Prin urmare, locurile ar rămâne prea mult timp vacante până la implinirea formalităților cerute de nemuritorul Petre cel Crunt.

Pentru aceste motive, rog pe ziarul *l'Indépendance Roumaine*, să renunțe la propunerea sa și să se unească cu următoarea mea părere, adică :

Portocalele să se lase pe masă în loc de a se arunca în lacuri, iar magistrații să se numească după legile de azi în loc de a se recurge la obiceiurile secolului al patru-spre-zecelea.

Aceasta fie zis cu tot respectul ce am pentru răposatul Petre cel Crunt.

Max.

INFORMATIUNI

Ministri s'aun întrunit în Consiliu așază sub prezidența d-lui Theodor Rosetti. Intreaga ședință a fost consacrată expedițiunii afacerilor curente.

Eri se da ca sigură numirea d-lui Ion Negulescu, avocat din Brăila, în postul de prefect al județului Râmnicul Sărat. Azi se vorbește pentru acest post de d. Constantin Mavrodin, tot din Brăila.

Ce o fi adevărat nu știm încă, dar știm că ar trebui să se scoată mai curind și nenorocitul Râmnic Sărat din ghiarele colectivității.

Comitetul central al partidului colectivist a ținut ședință așază. D. Ion Brătianu a prezidat. S'a acordat un punct bun guvernului pentru întârzierea alegerilor legislative generale, întârziere pe care colectivitatea o dorea fără să o sperie. Apoi s'a discutat mijloacele d'a se asigura participățiunea județelor, prin delegațiuni speciale, la o viitoare întrunire.

Am arătat îndestul de clar, după raporturile comisiilor interimare care au fost însărcinate să înlocuiască consiliile comunale ale regimului colectivist, cum se administra averea contribuabililor și ce risipă se făcea din bani comunei. N'a rămas nici un oraș unde comisiile interimare să nu fi constatată abuzurile înșă care s'aun constatate de comisiile interimare a orașului Piatra trebuie să fie mult mai înfricoșate de oare-ce, după cum aflăm, această comisiune a cerut de la ministerul de interne, numirea unei comisiuni de anchetă care să meargă la fața locului, ca să constate hotărârile și delapidările comise de defunctul consiliu comunal din Piatra.

Aflăm că răscoală de la Islaz a fost potolită cu desăvârșire, liniștea cea mai perfectă domnind acum acolo.

S'aun arestat de către procurorul și trupele care au mers la fața locului, toți capi răscoalei.

În postul de prefect al județului Constanța, devenit vacant prin demisiunea d-lui Em. Culoșu, a fost numit d. Poteca prefectul județului Vlașca. D. Alex. Greceanu înlocuiește pe d. Poteca.

Am anunțat acum câte-va zile că d-nii M. Papadopolu, inginer, și Socolescu, banchier, îndemnați de un grup de industriali s'aun pus, în concurență cu d-nii Chr. Zerlenti, banchier și N. Kirilov, agent de schimb, candidatura la cele două locuri vacante la Camera de comerț și industrie din București. Aflăm azi că d-nii Papadopolu și Socolescu constatând că nici între alegătorii pentru Camera de comerț și industrie nu figurez, au renunțat la candidatura lor. Ast-fel la scrutinul de Duminică viitoare alegătorii nu vor avea să se pronunțe de cât în privința d-lor Zerlenti și Kirilov și nu ne îndoim că aceștia, sprijiniți de

majoritatea marilor comercianți ai capitalei vor avea toate sufragetele.

Recursul căpitanului Mardari, care a fost smănat, aflăm că se va judeca de Consiliul de revizie în ziua de Joi.

Apărătorii d-lui căpitan Mardari vor fi căpitanul în retragere Manolescu și avocatul Buzdugan.

Consiliul comunal colectivist al orașului Iași a fost dizolvat ieri.

Nu se știe încă compunerea comisiei interimare, care va fi chemată a verifica gestiunile comunei din Iași, administrate de slehta colectivista atât de rău, precum am avut ocazia să arătăm în numeroase trecute ale ziarului nostru.

Pricepem supărarea ce va cauza colectivităților leșeni pierderea comunei, dar, de, timpul traficurilor și abuzurilor colectiviste a trecut, și interesele cetățenilor leșeni impun această dizolvare cu totul laudabilă.

La întrunirea de preoți ce a avut loc, sunt acum câte-va zile, la Drăgășani, protoereul județului Vâlcea, un fel de energumen captiv și cu un mare adorator al produsurilor lui Simulescu — și deci adânc devotat vestitului fost prefect — a ținut un discurs mai mult de cât revoluționar în care întreaga ordine socială a fost atacată. (Ceram ertăciune pentru această frasă la Monsieur Prudhomme).

Faptul a fost, ni se spune, semnalat chiar pe cale oficială, d-lui Ministru al Cultelor și instrucțiunii publice. Cu toate acestea nici o măsură, fie cât de mică, n'a fost încă luată contra protopopului în chestiune care continuă a fi șeful clerului mirean din Vâlcea.

Conform hotărârii adunării generale din 7 Iunie anul trecut, comitetul societății pentru învătura Poporului Român invită pe toți membrii acestei societăți să bine-voinască a se întruni în adunare generală Duminică la 8 Maiu, ora 10 a. m. fiind la ordinea zilei modificarea unor articole din statute.

De la 20 Mai va apare lunar «Revista Poporului», revistă populară, tratând despre literă, știință și arte. Această revistă e redactată de un comitet.

Rămășițele repausatului profesor Anton Schevitz au fost aduse de la Carlsbad spre a fi înmormântate la Cimitirul Șerban-Vodă.

Institutul Schevitz a fost focarul culturii pentru mai multe generații în curs de 40 ani, primind în sinul lui mai mult de 90/0 din societatea noastră.

Nu ne îndoim ca toți vechii școlari și amici a prea eruditului Schevitz, vor bine voi să asiste la ceremonia funebă ce va avea loc la Cimitirul Șerban-Vodă în ziua de mâine la orele 2 p. m.

DIN DISTRICTE

TELEORMAN
Primum următoarea scrisoare :
Domnule Redactor,
În stimabilul d-voastră ziar de la 29

Aprilie trecut ați inserat sub semnătura unui pseudonim o corespondență din Teleorman, prin care se aruncă tot felul de acuzațiuni și injurii asupra fratelui meu Veropolu, sub-prefect în acel district.

Punctele atinse prin acea corespondență vor fi de sigur relevate și rectificate de cei în drept și mai cu osebire de actualul prefect al distr. Teleorman inteligentul d. Măciulescu. Țin însă a vă face se observați un singur lucru, care este de natură a vă da măsura veracității faptelor relatate prin acea corespondență. Intre alte acuzațiuni aduse fratelui meu este și aceea că a dirijat atacul contra diligenței dintre Alexandria și Turnu-Măgurele. Este destul a vă spune, domnule Redactor, că acea oribilă crimă s'a comis în anul 1874, fiind prefect în Teleorman d. C. Chișiescu și șef al serviciului postal d. Vardalach, iar fratele meu se afla, în acea epocă polițai în orașul Buzău sub d. Prefect N. Iacovachi, unde a stat până în 1876, când s'a retras de la guvern d. Catargiu și tocmai în anul 1878 a fost pentru prima oară adus în Teleorman sub-prefect de d. C. Ciocărlan, prefect al acestui district.

Această împrejurare vă poate pune în pozițiune de a aprecia mobilul care a dictat corespondența inserată în stimabilul d-voastră ziar și de a vedea cât de lesne poate fi indusă în eroare opiniunea oamenilor nepărtinitori prin acuzațiuni pornite din dorința de a camonia.
P. Veropol.
2 Maiu 1888.

ARGES

Luptătorul din Pitești publică următoarele două apeluri :

«Trăsu Pitești respiră în fine liber. Consiliul comunal, produs al fraudei și al ngerințelor administrațiunii colectiviste, a fost dizolvat.

Ele destul să spunemcă toți consilierii, cu pimarul lor în cap, erau instrumentele locale ale ilustrului Dimancea; gheștețile și căpătălia prin urmare se opera p'o scară întinsă în dauna Comunei; ignoranța și ineptia domina în administrațiunea Comunei.

Cetățenii Piteșteni se simt fericiți că au fost căpați de acest consiliu, și își exprimă recunoștința guvernului că l'a pus în pozițiune de a avea în viitor adevărați reprezentanți ai intereselor orașului în consiliu Comunal.

Politicăm mai jos apelul adresat de Comiteul opozițiunii cetățenilor independenți al orașului Pitești :

Cetățenii,

Consiliul Comunal al Comunei noastre este dizolvat ;

Cetarii, contra voinței d-voastră, luate administrațiunea comunală, s'a dus ;

Conștiința interimară este compusă din d-ii Ion I. Rădulescu, G. Hagiescu, I. P. Omăneanu, G. Berovoescu, Agate Vasili, C. Bughianu și Spirea Mamulesa.

Un început de satisfacțiune al dorințelor aspirațiunilor d-voastră, s'a făcut.

În crednd vor fi alegeri pentru comuna pregătiți-vă ; nici unul din d-v. se nu iaf dea crezământ celor cari v'au minșoșat viața lor, pentru a vă falșifica șința.

FOIȚA ZIARULUI «EPOCA»

(62)

H. WOOD

CASTELUL TRAGIC

PARTEA III

X

Tribunalul de la Est-Lynne

Est-Lynne, orașel de tot neînsemnat, vedea judecându-se numai procese mici, care atrăgeau amendă, închisoare, sau pedepse corporale dacă era vorba de vr'o greșeată făcută de tineri cetățeni. De acea tribunalul avea să asculte numai martorii, și dacă se va vedea vina acușătorilor, aceștia trebuiau duși la Lynne Borough, spre a fi judecați la viitoarea curte cu jurați.

D. Ball luă cel întâiu cuvântul. El povesti în amănunte tot ce aflase de la Richard, fără a spune însă de la cine are asemenea științe.

Dar cea ce le păru mai puțin dovedit judecătorilor, era identitatea lui Thorn și a lui Levison.

Asupra acestui punct fu întrebat Ebenezer.

— Ce știți despre acușatul Francis Levison ? întrebă d. Herbert.

— Mai nimic, l'am cunoscut când îl zicea Thorn.

— Căpitanul Thorn ?

— Efy îl numea ast-fel, de și ea însăși zicea că e numai locotenent.

— Cine l'a vorbit de dânsul ?

— Efy. Nimeni altul.

— Și spu că l'ai văzut în pădurea Abatelui ?

— Da, adesea, precum și la Green-Lodge.

— Îi dai numele de Thorn vorbindu-l ?

— I-am vorbit numai de două trei ori, dar ast-fel îl ziceam. Nu știam că nu era numele lui. Otway, Bethel și Loksley îl numiau Thorn, precum și bietul Hallijohn. Odată, l'am auzit zicând lui Efy dinaintea mea, că nu mai voia să-l vadă în casa lui.

— Îl mai cunoșteau și alte persoane ?

— Cred că și Joyce, sora mai mare a lui Efy, l'a văzut ; dar cel care îl cunoștea mai bine era Richard Hare.

De pe jețul său, judecătorul începu din sprincene auzind de numele fiului său.

— De ce venia Thorn în pădurea Abatelui ?

— Făcea curte lui Efy.

— L'ai zărit în ziua crimei ?

— Nu, nu eram pe acolo.

— Nu l'a venit nici odată în gând că el e vinovatul ?

— Nu ; am crezut tot-d'a-una că Richard a făcut crimă.

— Martorul poate spune cât e de când s'a petrecut toate acestea ? întrebă d. Rubing ironic.

— Așteaptă, zise Ebenezer, sunt aproape doi-spre-zece ani.

— Și se poate, reluă avocatul, ca dupe atâta timp, să juri că Sir Levison și prietenul d-tale Thorn sunt aceiași persoane ?

— Aida de, martorul vrea să glumească.

— Dar n'am spus aceasta, răspuse liniștit Ebenezer.

Judecătorii își luară nasul de pe hărțile lor.

— Când l'ai mai revăzut în urmă ? întrebă unul din ei.

— Intr-o zi la Londra, cam vre-o opt-spre-zece luni după crimă.

— Ce fel de daraveri ai avut atunci cu dânsul ?

— Nici una. L'am întâlnit din întâmplare.

— Și cine crezi că era atunci ? Thorn sau Levison ?

— Thorn, de sigur. L'am cunoscut drept Levison numai în ziua căne a venit să se prezinte contra d-lui Carlyle.

Levison se opri de a nu striga de ciudă. Ast-fel el însuși se daduse în mâinele justiției.

— Se vie Afrodita Hallijohn, porunci presidentul.

Ținra femeie intră, susținută de un agent al poliției, care în acea dimineață o adusesse de la Londra cu trenul și n'o parăsese un moment.

— Numele d-tale ? întrebă d. Hare.

— Afrodita Hallijohn, îl știți ca și mine.

— Să jură martora, zise d. Hare cu gravitate.

— Nici odată, zise Efy.

— Trebuie, răspuse d. Herbert cu asprime.

— Să se poate, dar nu voi.

— Atunci vom fi nevoiți să te închidem pentru că n'ascuți de ordinile curței, zise liniștit lordul Dobède.

Efy se făcu galbenă auzind această amenințare.

— D-ră, urmă lordul Dobède, ai luat parte la omorul tatălui d-tale ?

— Eă l zise Efy, care din palidă se făcu roșie prin îmboldirea mâinii ; eu l repetă ea plângând ; mi-aș fi dat viața ca să scap pe a lui !

— Și totuși nu vrei să ne ajuți ca să descoperim pe ucigaș ?

— Ba din potrivă, așa vrea să l ved spânzurat ; dar cine știe ce o să mă întrebăți ? Lucruri cari nu vă privesc, nici pe d-ta nici pe nimeni altul. La așa lucruri nu voi răspunde.

— Dar nu ne vom ocupa de cât cu cea ce privește omorul.

— O l atunci jur.

Efy nu bănuia, cu toată șiretenia e firească, ce ramiificațiunii se lega cu cauza principală ; și de aceea jură.

— Cum ai făcut cunoștință cu Thorn ?

— Vezi, zise Efy, ași și început a mi vorbi de lucruri care n'aș aface cu crimă.

— A jurat că vei răspunde, zise liniștit judecătorul ; te mai întreb : cum ai făcut cunoștință cu căpitanul Thorn ?

— L-am întâlnit la Swaison, răspuse Efy supărată. Intr-o zi ducându-mă acolo, m'intrat într'o cofetărie și m'am văzut cu dânsul

— Șărește se inamora de frumoasa d-tale ? întrebă d. Ball cu glas ademinar.

— Darăspune Efy, uitându-se la membrulurței par-că ar fi voit să l'afar-mece.

— Și te a făcut să l spui unde șezi, a vait să l faci curte și mai în toate sere era la d-ta ?

— Ei bine, zise Efy, care nu simțea o cursă, așa că era rău aceasta ?

— Nicle cum, răspuse avocatul, dorind s'nu sperie pe tânăra fată ; dar îl cunoști pe vremea acea sub numele de Lewon ?

— Nu, și spusese că l chiama Thorn și eu îl crzul.

— Știți unde locuiește ?

— Nu. Nici odată nu mi-a spus-o. Credeam că află la Swaison numai în trect.

— Șă... ce timp după întâia d-voastră întâlnire află adevăratul lui nume ?

— Mulț după aceia, câte-va luni.

— Te sur după omor.

— (1 de

D. Ball runcă curței o privire semnificativă.

(Va urma).

Acum în deplină libertate vă veți putea pronunța.

Vă salutăm
COMITETUL

COVURULUI

Grupul d-lor Hagi-Nicola-Malaxa spune *Posta*, a delegat pe d. Codreanu, profesor, să asiste la întrunirea colectivității ce era să se țină la București astăzi seară. Întrunirea amânându-se, d. G. Codreanu s'a întors la Galați și se plângea la cafea că comitetul d-lor nu i-a dat pentru drum de cât 25 lei, din care cauză a fost silit să chețiească din proprii săi bani.

Autentic.

Tot în *Posta* citim că alaltăieri se putea observa pe străzile orașului umbland d. Paul Stătescu, fostul satrap al Tulcei. Densul era escortat de un medic și de fidelul său Toneanu; primul-procuror Constantiniu se ținea la distanță.

Figura lui Stătescu era schimbată de tot: slab la față, cu ochii în fundul capului, curgându-i sudoarele, făcând cu mâna dreaptă tot felul de semne, cari convinsese pe trecători că nu e în înțelegerea minților sale.

Bietul nenorocit! Iată cum îl pedepsește Dumnezeu pentru toate miseriile făcute Dobrogenilor.

DIN DOBROGEA

Vinatoare de Tigani

În mai multe rânduri zice «*Posta*» din Galați am înțeles administrația din plasa Silistra nouă, județul Constanța, încredințată unei remașite din decedată colectivitate și expresiunea celei mai perfecte nulități, și cu toate acestea cei în drept se fac naude, navede. Dar până când? Intreaga populație din această plasă de un an de zile, n'are drept la protecțiunea legilor. Ușile sunt închise, urechile astupate, ochii și gura de asemenea; vine întreabarea, până când?

Ei cred, și cu mine toți oamenii de bine, că actualul guvern trebuie să ia măsurile cele mai aspre în contra călătorilor de legi și bune moravuri, și astfel să se dea satisfacțiune acestor mult încercați locuitori Dobrogeni.

Ma! cu osebire plasa Silistra-nouă, are trebuință de o coasă de oțel bine ascuțită ca să se curețe toată neghina ce s'a încuibat de mai mulți ani aici.

Faptele ce se petrec zilnic aici, dovedesc în deajuns aceasta. Administratorul se preumbla prin plasă cu 4 cai de heilic, destituind fără nici o formă și fără se aduca la cunoștința prefectului pe notari cari nu pot satisface pretențiile chilipirice; ajutorul insultat, bate și înșală pe locuitorii din plasă luându-le câinii de vânat, iar notarii trag la țintă în țigani.

Așa se spune că un oare-care Vasilescu notar din Lipnița a tras cu pușca într-o grupă de țigani, răind pe un numit Rașid, care reclamând simpatieiului administrator, n'a putut dobândi nici o satisfacție. Locuitorii vorbesc prea multe despre această cocoloșală și deci ar trebui să se numească o anchetă foarte serioasă ca să pedepsească cum merită, atât pe vânătorul cât și pe mușamagiul.

Acestea și altele multe, dovedesc o completă probă de personalul incapabil însărcinat din eroare, se conducă această plasă.

INTAMPLARILE ZILEI

Unul care promise.—Franț Ectel a fost condus la secția 8, fiindcă, fugind de la stăpânul său, a furat câteva scule.

O nenorocire.—Iancu Ianovici, cărușă, trecând prin strada Grozavești cu căruța sa încărcată cu scanduri, pe care le transporta la lucrarea canalului ce se efectuează pe calea Victoriei, și voind a sări în căruța, i-a apucat roata piciorul stâng și i l'a rupt.

Amenintare.—Hagi Pocaș a fost condus la secția, fiindcă a amenințat cu un cuțit pe Toma Iacobș, mecanic la Banca Națională.

Retacite.—S'a găsit două fetițe, una de 6 ani și alta de 3, retacite pe stradă.

Furt.—Gheorghe Stoica a fost găsit cu mai multă ruferie, fără să explice proveniența ei.

Pungasie.—Năstase Ion și Manea Gheorghe au furat un portofel cu 30 lei de la Nicolae Ion, din strada Caldării.

Un furtisag caraghios.—Ghiță Rădulescu a fost prins de agenții poliției, în momentul când fura 40 chiloame de pân de porc.

Furtul unei jachete.—Tudor Ștefan de pe șoseaua Panteleimon No. 12, a fost prins furând o jacheta.

A 2^a EDIȚIUNE

ZIARELE DE AZI

O DECLARAȚIE

Acum câte-va zile am răspuns unor acuzațiuni ale ziarului *Lupta*, care între altele zicea aceasta:

«O parte a totului (a partidului conservator) și încă o parte puternică și bogată face politica rusească pe față».

«Când e vorba de pătura cea mai de jos a partidului, apoi aceia este chiar salariata de legătuinea rusească.»

A doua zi, autorul articolului, d. Bacalbașa, dedea prin *Lupta* următoarea lămurire:

N'am spus că conservatorii sunt vinduți Rușilor, pentru trei cuvinte:
1) fiindcă mi-e silă să întrebuițez cuvintele goale și rezultate de care s'au servit, în timp de 40 ani, toate laborie noastre politice, pentru a îneg-i pe adversarii lor; 2) fiindcă n'am nici o dovadă în mână; 3) fiindcă o parte din conservatori, precum d. Carp, Rosetti, Maiorescu, Gen. Manu etc., au simpatii germane, departe de a avea unele rusești.

Azi d. Panu, la rândul său, sub titlul *O declarație*, spune:

În lipsa mea, primul redactor, d. C. C. Bacalbașa, a scris câte-va articole pe care le-a iscalit, cu privire la politica rusească în România și la simpatieile ce ea deșteaptă, sau nu.

Cu mirare am citit, fiind în Iași, un articol în *Epoca*, în care eram atacat cu violență. Este destul să spun că articolul purta următorul titlu: *Putina, demnitate de le Panu!*

Nu cred că articolele d-lui Bacalbașa ar fi putut vre odată da loc la o polemică cum a înțeles *Epoca* să o facă. Ceea ce știu însă este că, în urma explicațiilor pe cari primul redactor le da în articolul de fond din *Lupta* de ieri, ori-ce polemici nu mai are rațiunea sa de a fi.

În adevăr, din articolul de ieri și din întreaga linie a ziarului *Lupta*, reese următorul lucru, că noi pentru motive atât nationale cât și politice, cât și de principii, nu putem nici odată avea simpatii pentru Rusia. Prin urmare, ori ce fel de influență pe orice teram din partea Rusiei pe teritoriul țerei Românești, o vom combate cu cea mai mare energie.

De aci nu urmează însă că considerăm ca trădători pe acei dintre Românii cari au simpatii politice pentru Rusia. După cum nu sunt vinduți străinilor cei ce urmează o politică germană, tot așa nu sunt vinduți nici cei ce urmează o alta rusească. Este o chestie de pură combinalie politică și de simpatie pentru ideile ce cutare țară reprezintă în politică ce deosebire de cutare altă țară.

Așa, între ideile și politica ce facem noi cei de la *Lupta* și între ideile și principiile guvernului rusesc este un abiz. Cum voeste dar cine-va ca să simpatizam cu a-că putere? Cred că tot astfel de motive, cu desăvârșire de domeniu credințelor în politică, fac pe diferite partide a fi pentru Rusia sau Germania.

Deosebirea este însă că, în ceea ce ne privește pe noi de la *Lupta*, noi suntem contra Rusiei la noi în țara, fără a fi pentru Germania, de vreme ce atât ideile unice cât și a celei alte puteri nu pot fi în nici un caz ale noastre.

Iată, în câte-va cuvinte, o explicație cred lămurită.

G. Panu.

Noi nu avem de adăugat de cât că simpatii în sensul cuvintelor d-lui Panu nu avem nici pentru o putere nici pentru alta, ci că dorim să păstrăm relațiuni cordiale cu toate. După aceasta, și în urma declarațiunii d-lui Panu, nu ne rămâne de cât să regretăm ori-ce violență de condei ce s'ar fi putut strecura în articolul nostru.

REAȚIA

România Liberă de astăzi seară, răspundând foilor colectiviste că se dau de liberale și arată ce libertățile sunt amenințate de Reacțiune reprezentată prin guvernul actual, se exprimă astfel:

Și unde e reacția, care urmărește sugrumarea libertăților?

În oamenii de la guvern?

Cine vă mai crede?

Da, — noi am format o reacție în contra acțiunii păcătoase a clientelei colectiviste. O astfel de reacție organizase întreaga opozițiune-unită.

Dar când și unde în întreaga campanie a noastră în contra fostului guvern, ne-am atins de vre-una din libertățile constituționale? N'am fost noi oare, în Parlament și în presă, constanți apărători ai dreptului în contra nelegiuirilor, ai libertății în contra opresiunii, ai controlului în contra desfrăului guvernamental?

Și de când împrejurările ne-au obligat a primi guvernul, care este libertatea pe care am sugrumat-o or câtăm s'o sugrumăm?

Cât de ușor este să chinuiești hârția cu condei!

Dar ce întrunire împiedicat-am, ce alegere violat-am, ce redacție devastat-am? Ce libertate este măcar atinsă, nu sugrumată, de reacția noastră!

Și când auzi că densul se numesc liberali, iar noi suntem denunțați ca sugrumatori ai libertăților, nu știți de ce se le mir mai întâi: de sârăcia cugetării ori de perversitatea judecării?

au însoțit până la locuința ce i era pregătită la d. Dimitrie Zorifopolu, formând un imponent cortegiu. Adă la gară cât și în parcursul de aci până la gazdă, leaderul partidului liberal-conservator a fost salutat cu urale entusiaste.

Consiliul sanitar superior s'a pronunțat cu mare majoritate că proiectul ce a ucis pe ușierul Nae în ziua de 15 Martie, a fost un glonț de arma mare.

Consiliul însă având în fața sa două proiecte identice, ambele purtând pe ele urme de sînge și creeri nu s'a putut pronunța care din ele a produs moartea.

De unde provenea al doilea glonț? Dumnezeu și justiția colectivistă știți.

D. Nicolae Kirilov ne adresează următoarea scrisoare:

În edițiunea întâia a ziarului *Lupta* de azi este un răspuns al d-lui profesor C. C. Dobrescu, cu privire la o așa zisă eliminare a mea din Congresul didactic. Rezervându-mi dreptul d'a reveni asupra celor ce fac obiectul răspunsului d-lui Dobrescu nu pot lăsa fără o lămurire imediată un punct care pare că preocupă mult pe d. profesor. D-sa se miră pentru ce martorii mei au întârziat atîta vreme publicarea scrisorilor ce d-lor mi-au remis, cu rezultatul înțreaederii mele cu d. Dobrescu.

Bine-voiască a afla autorul răspunsului apărut în *Lupta* că d-nii Filipescu și Steriadi mi-au comunicat scrisoarea d-lor în timpul util, adică a doua zi de Paști; dar eu, care singur puteam dispune precum voiam de acea scrisoare, aflând că în primile zile din septemăna trecută o fiică a d-lui Dobrescu se găsea pe patul de moarte, am crezut ca un sentiment de delicateță, dacă nu de umanitate, m'impiedică de a mări mahnirea părintelui prin înșoptărea în public a unui incident personal, și de aceea v'am rugat d-le redactor, să binevoiască a amăna inserarea scrisorii, lucru care l'ăți făcut, sacrificând peste 500 fol din «*Epoca*», în care ea apăruse deja.

Nu credeam că dintr-un sentiment de delicateță din parte-mi, d. Dobrescu s'ar fabrica o armă în contra martorilor mei. Bine-voiați, a primi, d-le redactor, asigurarea perfectă: mele stime.

N. Kirilov.

AFACEREA PEDA FANTĂNĂRU

Azi a fost chemat înaintea judecătorului de instrucție d-nu I. Cristescu, fost inspector polițienesc, denunțat precum se știe de d. Petre Hagi Dinescu cum că ar fi primit pe Preda Fântânaru de mai multe ori la dânsu acasă.

D. Cristescu a fost confruntat în cabinetul de instrucție cu atentorii de la Palat Preda Fântânaru. Fostul inspector polițienesc sub regimul colectivist, fiind a dovedi inocența sa, ar fi adus se zice cu densul înaintea judecătorului de instrucție vr'o trei martori cărciumari vecini ai d-lui, care să declare că n'au văzut nici o dată pe Preda intrînd în casa lui Cristescu.

A mai fost chemat înaintea instrucției și d. Petre Hagi Dinescu ca să fie întreat în privința denunțării ce a făcut în contra d-lui Cristescu.

Ni se comunică următoarea scrisoare adresată d-lui C. Miclescu de către d-nii C. Isvoranu și C. Manu, pe care ne grăbim a o publica:

Luni 2/4 Mai 1888 București.

Scumpe amice,

Iată motivele pentru care am zăbovit d'aci comunica rezultatul demersurilor noastre în afacerea cu care ne al însărcinăm:

După ce Marți 26 Aprilie n'am găsit pe nimenia la redacțiunea ziarului «*Voința Națională*», ne am prezentat din parte-lă a doua zi, Miercuri acasă la d. N. Xenopol cerându-i a ne da numele autorului sau al informatorului articolului apărut în ziarul «*Voința Națională*» din 23 Aprilie.

D. Xenopol de și ne a declarat că d-sa ia răspunderea acelu articol, totuși n'ol știind că d-sa l'ipsea din Capitală și prin urmare era cu totul străin celor scrise am strînut a-i cere numele autorului, căci în articolul în chestiune se zicea: la trebuință vom cita nume proprie.

D. Xenopol ne având numărul ziarului a casă ne promise că va merge la redacție pentru a lua cunoștința de articol și a cerceta numele autorului sau al informatorului. În aceeași zi la ora 7 seara d. Xenopol ne declară că autorul l'ipsea la țară, de unde avea a se întoarce în aceeași zi, d-sa, n'ol poate numi mai înainte d'al consulta. Convenim dar a ne întâlni iarși a doua zi la amiază, când primăram o scrisoare, în care d. Xenopol între altele ne spune:

«Iată ce pot să vă declar. Informațiile «nu le am de la judecători ci de la persoane care au auzit despre afacerea pe «la tribunal și prin cluburi; membrii tribunalei de comerț nu sunt numeroși, «puteți să întrebați pe d-nii Hagi Stoica, «Ghimpa, Boamba... etc.»

Ne am dus dar din nou la d. Xenopol cerându-i astă-dată a-și constitui martori pentru a ne pune în raport cu d-lor și a discuta afacerea împreună:

Doi puncte erau de lămurit:

1) Sensul frazei, «are că d. Miclescu și-a făcut deja o tristă notorietate în modul cum exploatează sindicatele».

2) Acuzațiunea ce reiese din întregul articol ceea că te al servit de numele d-lui ministru de justiție pentru a obține lumina la de sindic prin amenințări sau promisiuni.

La acestea iată declarațiunea d-lor I. Neștescu și Barbu Ștefănescu de la Vrancea martori d-lui N. Xenopol.

1) Frasa: «Pare că... etc. nu poate fi considerată de cât numai ca o concluzie a celor arătate mai sus în articol, fără a face nici o aluzie la trecutul său».

lunii d. Xenopolu va trebui să i acorde o reparațiune fie prin retractarea celor cuprinse în articol fie pe teren; și pentru acest scop, am delegat pe C. Isvoranu și pe d-nu Barbu Ștefănescu de la Vrancea să meargă împreună la d-ni membrii tribunalului de comerț.

Considerând însă că C. Isvoranu întrebasese deja pe d-ni membri Boamba și Catargiu care li declaraseră că acuzațiunile aduse persoanei tale prin articolul «*Voința Națională*» nu erau exacte, ei se mîrgini a merge cu d. Barbu Ștefănescu de la Vrancea numai la d. Ghimpa care îndată ce li vîzu le zise: «Știu d-lor pentru ce ați venit; iată răspunsul meu» și le dete o declarațiune scrisă însă neiscalită, și apoi la d. Hagi Stoica din răspunsul căruia nu rezultă nici confirmățiunea nici negățiunea celor conținute în articol.

Era dar evident că informatorul său inspiratorul articolului din «*Voința Națională*» era d. Ghimpa și de aceea am dresat un proces-verbal cu martori d-lui Xenopol prin care am recunoscut că d-sa n'avea a-și da reparațiune, de vreme ce cunoșteam pe autorul articolului. Îndată apoi ne am dus la d. Ghimpa pe care ne gîsindu-l i-am lăsat o scrisoare arătându-i că am venit din parte-lă pentru a-l cere satisfacțiune de cele publicate în «*Voința Națională*» dupe informațiunile date de d-sa și pe care tu le declarî de calomnie.

Nuam 24 ore în urma vizitei noastre am primit de la d. Ghimpa o epistolă prin care ne spune că martori să se vor prezenta la noi Duminică (eri) la 5 ore. În adevăr la acea oră a venit d. Ștefan Șihleanu și d. Barbu Ștefănescu de la Vrancea. Credeam că nu mai aveam a discuta de cât condițiile luptei, cu atât mai mult că unul din d-lor, d. Ștef. de la Vrancea fusese și martor al d-lui Xenopol. Știa prin urmare că, escludînd pe d. Xenopol din afacere, convenim cu toții ca persoana care dăduse informațiunea ziarului «*Voința Națională*», are aceea care i datoră reparațiune; totuși însă d-lor ne-au declarat că, ca martori al d-lui Ghimpa, ne refuză reparațiune cerută, pentru că 1) clientul d-lor, d. Ghimpa, susține că declarațiunile sale sunt exacte și 2) că ele ast-fel fiind, nu constituie o insultă.

În fața acestor împrejurări, noi li declarăm că:

1) Prin faptul chiar că știam că d. Xenopol are strein articolului din «*Voința Națională*», noi nu putem primi ca d-sa să se lă respunderea și să i dea satisfacțiune cerută; siliți dar am fost să căutăm a afla pe adevăratul autor.

2) În fața unor afirmațiuni pozitive și gata a fi date chiar în scris, ca acele ale unor persoane onorabile ca d-nii membri ai Tribunalului de comerț, Boamba și Catargiu, precum și ale d-lui avocat Popovici, care se afla față la Tribunal în ziua când s'a discutat afacerea falimentului Fermo, care toți declară și afirmă că nici o dată n'ol pronunțat măcar numele d-lui ministru de justiție, toate cele scrise de d. Ghimpa, nu pot fi considerate de cât ca simple impresiuni personale ale d-sale.

3) D. Ghimpa fiind dar autorul informațiunilor care au dat naștere articolului din «*Voința Națională*», d-sa era, este și rămâne dator a i da satisfacțiunea ce i cere.

4) D. Ghimpa refuzînd a i da această satisfacțiune, cade sub răspunderea spuselor sale și prin urmare se expune la satisfacțiunea ce singur te vei orde în drept a i da.

As-fel fiind faptele, noi, terminîndu-ne misiunea cu care ne-al însărcinat, li lăsam, scumpe amice, deplină acțiune, pentru a te satisface cum vei crede de cuviință față cu d. Ghimpa, care i refuză reparațiunea ce este dator a i da.

Primește, scumpe amice, asigurarea prea osebitei noastre stime și considerațiuni.

(s) C. Manno, C. Isvoranu.

București, 2/4 Mai, 1888.

Îndată după primirea scrisoarei martorilor săi d. C. Miclescu a adresat d-lui Ghimpa următoarele rînduri:

Scrișoare d-lui M. Ghimpa.

Domnule,

Nu voi răspunde acuzațiunelor mincinoase ce debitez contra mea prin canalul organului d-tale: *Voința Națională*. Scopul ce urmărești, prin calomniele d-tale e lesne de pătruns: temîndu-te, se vede, ca nu cum-va sub un guvern cinstit să fi depărtat, din cauza intrigilor și a spionagiului ce exerceital, de la tribunal unde te menținea numai protecțiunea d-lui Stătescu între sgoiști căruia i-ai păstrat neconținut locul — al scornit o infamie în scopul d-ta te prefacă că ești un magistrat integru și a sili ast-fel pe Ministrul dreptății d-ta te menține într-o funcțiune pe care o dezonorezi, sau ați tielul o situație de victimă când cum-va nu vei isbuti.

Regret astă-zi un singur lucru, că ne dăndu-mi mai întâi seama de scopul ce urmăream am abătut de la săturile a-celor persoane care de la încaputul acestei afaceri m'indemnă d'a nu obosi de geaba doi amici trimițându-i martori, pe când ași putut din capul locului să te tratez ca o ființă tot atât de «lasă» cât și de «infamă».

Când al nenorocire d'a te afla în fața unui nemernic ca d-ta nu i rămîne alt de făcut de cât de al desprețui.

Trebuia să prevăd că calea pe care am pășit fiind aceea a onoarei, nu puteam nici într-un chip să m'întălesc cu d-ta.

C. Miclescu.

M. S. Regele a primit eri la Sinaia pe d. N. Bibescu, efor la spitalele Brâncovenesti și mare maestru al vîntătorilor Curții.

Regele și Regina au vizitat alaltăieri noule localuri de școli și de Primărie care s'au clădit în Buzeni și Azuga, cu cheltuiela M.M. LL.

D. Dem. Sturdza va pleca zilele acestea în Germania.

Să se ferească acum, de a se mai servi de bilete de liber parcurs aparținînd altei persoane, căci ne mai fiind ministru urmările pot să fie mai supărătoare de cât în ultima sa călătorie.

D. Dem. Protopopescu-Pake, președintele comisiei interimare, a invi-

tat azi pe șeful serviciului Theonic să i poite toate silițele pentru ca lucrările de alimentare a orașului cu apă să fie executate cu o deosebită activitate.

D. general Berendei a inspectat azi regimentul I-ii de geniu.

Comisia interimară s'a întrunit azi la 11 ore, și s'a decis ca de az înainte comuna să se întrunească în fie-care zi la aceeași oră pentru a rezolva toate chestiunile pendinte.

În același timp s'a luat măsura ca unul cel puțin din membrii comisiei să stea în permanență la dispozițiunea publicului de la 9 ore de dimineață până seara la 6.

Primum numeroase plângeri în contra menținerii în posturile lor, a comisarilor Niță Ionescu Pavlicheanu și Bucureanu și a sub-comisarului Petrescu Ilie, care au luat o parte atât de activă la toate infamiile comise de regimul de tristă memorie.

S'a făcut chiar o petiție iscalită de mai mulți cetățeni prin care se cere depărtarea acestor comisari colectivisti.

D. general Lecca se află în Capitală, venit, se zice, după chiamarea d-lui Ion Brătianu, ca să dea comitetului central al partidului colectivist păreriile sale asupra noiei organizațiunii a partidului.

Simpaticul profesor al liceului din Ploesști d. Christache Negoescu a fost numit șef al divisi școlilor din Ministerul Culeților în locul d-lui C. Stoicescu, profesor la gimnasiul Mihai Bravul din Capitală, care trece ca revisor al școlilor din Bucuraruști în locul lăsat vacant de faimosul pseudo doctor Neștescu.

Am semnalat acum câte-va zile cititorilor noștri mai multe măsuri ce noul director general al căilor ferate române și propune să ia în interesul publicului călător. Una din aceste măsuri, stabilirea în centrul orașului a unui birou unde călătorii să poată dinainte lua bilete și înregistra bagajele pentru toate trenurile, va fi realizată chiar zilele acestea. Direcțiunea generală a C. F. R. a și închiriat pentru instalarea biroului, locul din colțul străzilor Academiei și Regală în clădirea hotelului regal.

Contrariu vestei dată de colectivisti, onorabilul și corectul inspector al poliții Capitalei, d. Anton Dimitrescu, rămîne la locul său.

Aflăm că faimosul Rusescu, cunoscutul bătaș al colectivității, a fost destituit din postul de comisar sanitar pentru incorecțiune în exercițiul funcțiunilor sale.

D. Sebastian, fost comisar de poliție în Capitală, ne adresează o scrisoare prin care declară de neadeverată și calomnioasă acuzațiunea de furt al unui ceasornic ce d. Manuc, elev al școlii de poduri și sosele, îndreptăța contra sa printr'o scrisoare inserată în unul din ultimele numere ale ziarului nostru.

D. Sebastian declară asemenea că va intenta d-lui Manuc proces în calomnie.

În numărul nostru de ieri am răspuns la știrea dată de un confrate cum că comisia interimară ar avea de gînd ca se destitue pe toți funcționari Primăriei.

Desmițîndu această știre, am spus că am putea garanta că comisia interimară nu va destitui de cât pentru cauze bine-cuventate și motivate.

Azi chiar, într'adevăr, comisia interimară a așflat în sala cea mare a primăriei că nefind nici o vacanță, comisia aduce aceasta la cunoștința tuturor postulantiilor.

ULTIMA ORA

AGENCIA HAVAS

Viena, 15 Mai. — Regele Milan a sosit ieri seară. Regina Natalia și prințul regal al Serbiei l'asteptau la gară.

Regina va merge să facă băi în Germania; dupe aceea se va întoarce la Belgrad.

Berlin, 15 Mai. — D. de Bismarck a plecat la Varșina.

Londra, 15 Mai. — Se telegrafiază din Viena lui «Daily News» că o casă austriacă a acceptat o comandă de 500 de mii de cartușiere pentru armata bulgară.

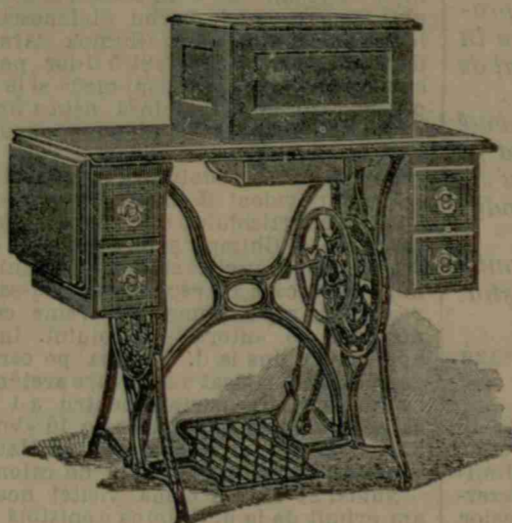
Paris, 15 Mai. — Se anunță din Viena că negociațiile care au de scop să aduca o împăcare între regele și regina S-rbiei, n'au isbutit încă. Regelu l'ea t amă ca regina, întorcîndu-se în Serbia, să nu rențeseptă a face intrigi cu Rusia. Regina făgăduiește că nu se va ocupa de politică.

CASA DE SCHIMB I. M. FERMO Strada Lipsecani, No. 27 Cumpara si vinde efecte publice si face or- ce schimb de monezi Cursul Bucuresti 3 Maiu 1888

Table with columns for Cump., Vend., and various financial entries like Renta amortisabila, Renta perpetua, etc.

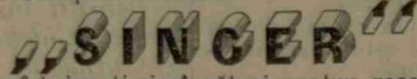
MASINELE ORIGINALE SINGER

PRIN VENZAREA LOR DE PESTE 6,000,000 DE BUCATI

de la existenta fabricii, sunt recunoscute ca cele mai bune Masini de Cusut din lume. Sigura garantie pentru superioritatea acestor masini este chiar existenta de mai bine de 30 ani a fabricii

THE SINGER MANUFACTURING CO. IN NEW-YORK si continua intrebuintarea numelui

din partea altor fabricanti si vnzelor pentru recomandarea masinelor lor imitate

MASINE ORIGINALE DE CUSUT SINGER

se vend, dupe plata unei modeste arvune, pentru usurinta procurarii lor si cu plata in rate septamanale sau lunare in Romania afara de magasinul meu din Bucuresti inca in:

Iasi, Str. Lapusneanu, Galati, Str. Domneasca, Craiova, Str. Lipsecani, Ploesti, Str. Lipsecani 41

Unde se afla atelierul de reparatii si depozite de multe parti de masina, unsoare, atia si ibrisim

Bucuresti - G. NEIDLINGER - Bucuresti

Bulevardul Elisabeta, Baile Eforiei

FURNISOR AL MAI MULTOR CASE DIN STRAINATATE

CASA DE SCHIMB MOSCU NACHMIAS

No. 8, in palatul Principele Dimitrie Ghika Str. Lipsecani, in facia noii cladiri Bancii Nationale (Dacia-Romania)

Bucuresti Cumpara si vinde efecte publice si face or- ce schimb de monezi Cursul pe ziua de 3 Maiu 1888

Table with columns for Cump., Vinde and various financial entries like Renta amortisabila, Obligatiuni de stat, etc.

AVIS IMPORTANT ATELIERUL MECANIC DIN STRADA ISVORU NO. 59 O TURNATORIE DE FIER SI ALAMA. Includes an illustration of a mechanical device and lists various services like POMPE, TOTE SISTEMELE, ROBINETE, etc.

UTIL PENTRU TOTI BALSAM DE SANATATE AL FARMACISTULUI I. EITEL din Râmnicu-Vâlcea. Describes the benefits of the balm for various ailments.

PENTRU SESONUL ACTUALA SOSIT INCALTAMINTE DE FRANZ HULLA SI C. LETZTERGROSCHEN. LA ADEVARATA STEA ALBASTRA. Shows illustrations of various shoes.

GEAMURI SI OGLINZI DE CRISTAL. de ori-ce marime, precum si or ce fel de sticla pentru acoperaminturi si vitrine. Furnizeaza cu precizii ofline. A. Feldmann

PRIMA CALITATE SI PRECIURI MODERATE FURTUNI DE CAUCIUC PENTRU VIN, ETC. Asemenea tot felul de Articole tehnice, Table de Cauciuc, Rondele etc. OTTO HARNISCH

DE VENZARE CASELE Din Calea Mosilor No. 39 A se adresa la proprietar chiar in acea casa. 718

BOALE DE GURA SI DE DINTI! Slabiciunea dintilor, Durere de dinti, Inflamatune, Abuba, Gingii atinse, Mirosul gurii, se evita si se inlatura prin intrebuintarea continua a veritabilei APA DE DINTI ANATHERINA A DOCTORULUI POPP

LICOARE DE GUDRON-TOLU-VESCAT se intrebuinteaza cu succes pentru tamaduirea durerii de piept, tuse vechi, tuse, arsuri de stomac, catar al baciocel urinare, lipsel de poita de mancare etc. IOAN CH. WARTHA MASSEUR

Parfumerie-Oriza L. LEGRAND, PARIS, rue Saint-Honoré, 207. ESS-ORIZA SOLIDIFIEE PARFUMURI CONCRETE

DOCTORUL SALTER MEDIC SI CHIRURG De la Facultatea de medicina din Viena Specialist in boalele Syphilitice

M. L. MANOACH DEPOSIT DE LEMNARIE PENTRU CONSTRUCTII SI DE FOC Calea Grivitei, No. 153

SAPUN VENUS SI SAPUN DE FLOAREA SOARELUI DE DOCTORUL POPP I. G. POPP Furnisor al Curtei I. si R. Viena I, Rognerstrasse No. 2

SEVASTIA CONSTANTINESCU MOASE PRACTICANTA DIN PARIS anunta onor. sale clientele ca s'a mutat din Strada Scaunele No. 66 in Strada Dreapta No. 20.